

Jak chronimy różnorodność biologiczną?

Człowiek późno zrozumiał jak ważne jest zachowanie różnorodności biologicznej. Należy ją chronić przede wszystkim ze względu na podtrzymanie mechanizmów działania żywej przyrody i zachowanie zdolności do przetrwania zmian środowiska.

Musimy to robić, aby nie utracić wartości jeszcze nieodkrytych i niewykorzystanych, które mogą być podstawą rozwoju i gwarancją przetrwania przyszłych pokoleń. Wyginięcie gatunku jest nieodwracalną stratą. Wraz z ich znikaniem ekosystem staje się mniej stabilny.

Konwencja o różnorodności biologicznej to międzynarodowa umowa z 5 czerwca 1992 r. przyjęta na Szczycie Ziemi w Rio de Janeiro (Brazylia). Określa zasady ochrony, pomnażania oraz korzystania z zasobów różnorodności biologicznej. Konwencja weszła w życie w 1993 r. Podpisało ją 196 państw świata.

Celem konwencji jest ochrona różnorodności biologicznej oraz uczciwy i spr-

wiedliwy podział korzyści wynikających z wykorzystywania zasobów genetycznych. Państwa, które są stronami konwencji opracowują krajowe strategie, plany lub programy dotyczące ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej.

Obecnie podstawowym instrumentem wdrażania Konwencji o różnorodności biologicznej w Polsce jest „Krajowa strategia ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej”. Strony Konwencji są zobowiązane do aktualizowania krajowych strategii ochrony różnorodności biologicznej.

Dzisiaj tworzone są programy zachowania gatunków zagrożonych wyginię-

ciem. Aktywność dotyczy dwóch podstawowych działań: ochrony in situ (w naturalnym środowisku życia) i ex situ (poza tym środowiskiem). Ochrona in situ dotyczy działań podejmowanych w przyrodzie, takich jak: ochrona, odtworzenie i zwiększenie obszarów, w których dany gatunek występuje, a także wprowadzania gatunków na tereny, w których już wyginął. Obejmuje także ograniczenie eksploatacji gatunków, wydanie zakazów niszczenia, zabijania itp. Ochrona ex situ dotyczy przetrzymywania i rozmnażania gatunków poza ich naturalnym środowiskiem. Chodzi m.in. o hodowlę w specjalnych fermach lub ogrodach botanicznych i zoologicznych, rozmnażanie, konserwowanie nasion i zarodków roślin w niskich temperaturach, tak by można było ich użyć do odtworzenia.

